

každému zmenšení přítoku spodní vody k studnám, nýbrž jenom proti takovému, které je s to způsobiti v obci nouzi o vodu.

Ve stížnosti tvrdí však obec v souhlase s vývody svého odvolání, že její studně jsou nutným doplňkem nedostatečného vodovodu a že ohrožení těchto studní dolováním ohrožuje také zásobování obyvatel vodou. Jde tudíž o to, zda zmenšení přítoku spodní vody k obecním studnám, jež znalci připustili, je takové, že tím může býti způsobena v obci nouze o vodu.

Rozhoduje o nároku na ochranu, který obec vznesla, vycházel žal. úřad, jak bylo již řečeno, z právního názoru, že majitelé pozemků nemají nárok na napájení studní spodní vodou a že zájem na hornictví je důležitějším zájmem veřejným, než nepatrné poškození studní s pitnou vodou. Vycházejí z tohoto právního názoru, žal. úřad nevyšetřil jediné rozhodující skutečnost, zda zmenšení přítoku spodní vody k obecním studnám, které vznikne dolováním, je s to způsobiti v obci nouzi o vodu. Poněvadž však podle hořejších vývodů je tento právní názor mylný, bylo nař. rozhodnutí zrušiti v tomto bodě pro nezákonnost.

Ad III. V důsledku zrušení nař. rozhodnutí vysloveného pod č. II. musil býti také zrušen výrok o útratách, neboť tento výrok nemůže býti učiněn před konečným rozhodnutím ve věci hlavní.

Č. 12.793.

Horní právo: I. Horněpolicejní opatření mohou býti podle zjištěného skutkového stavu kdykoli změněna, a to buď zostřena nebo zmírněna. — II. Obec má právní nárok na to, aby její vodovod byl chráněn před dolováním, které by jej ohrožovalo, jinak jí však nepřísluší žádný vliv na postup při provozování hor; nemá nároku na určitý způsob ochranného opatření.

(Nález z 24. února 1937 č. 11.926/36.)

Prejudikatura: Boh. A 7837/29.

Věc: Obec Hrbovice (adv. Dr. Vilém Klauber z Teplic-Šanova) proti rozh. báň. hejtmanství v Praze ze 7. dubna 1932 (za žal. úřad vlád. rada Dr. Ing. Leopold Gadringer a za zúč. Českou obchodní společnost v Ústí n. L. adv. Dr. Richard Pollak z Ústí n. L.) o opatření na ochranu vodovodu proti účinkům dolování.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Na základě podání obce Hrbovic z 11. července 1929 a šetření z 30. ledna 1930 a 2. a 25. března 1931 rozhodl báň. revírní úřad v Teplicích-Šanově v dohodě s okr. úřadem v Ústí n. L. výměrem z 21. dubna 1931 podle §§ 170 a 222 hor. zákona takto: 1) Z ochranného pilíře vodovodu v Hrbovicích, určeného rozhodnutími báň. hejtmanství v Praze ze 17. ledna 1927, resp. 23. února 1930, vylučuje se plocha označená v komisionální mapě z 2. března 1931 modrými písmeny A B

C D E F J H A. Jinak platí pilíř ustanovený uvedenými rozhodnutími. 2) V ochranném pilíři takto znova určeném a obmezeném není hloubení šachet přípustné. 3) Ražení chodeb je přípustno jen takovým způsobem, že je vyloučen vliv chodby na změnu povrchu jílu dávajícího vodě směr. Nutno tudíž chodby vodotěsně vyzdít na místech, kde by snad voda ve větším množství prosakovala.

Nař. rozhodnutím báň. hejtmanství v dohodě se zem. úřadem v Praze zrušilo body 2. a 3. nálezu I. stolice a nahradilo je tímto ustanovením: V území tohoto nově stanoveného ochranného pilíře je dovoleno založit šachty a chodby jen tehdy, nenastanou-li tím škodlivé změny na proudění spodních vod napájejících studny a dal-li k tomu z toho důvodu revírní báň. úřad své svolení. V ostatních bodech byl rekurs jako neodůvodněný zamítnut.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto:

Ochranný pilíř stanovený svého času pro vodovod obce Hrbovic byl po vyloučení plochy úřadem blíže označené zachován nař. rozhodnutím s tím, že uvnitř tohoto nově určeného ochranného pilíře zřizování šachet a chodeb je přípustné jenom tehdy, nenastanou-li tím škodlivé změny v proudění spodních vod napájejících studny a dal-li k tomu z toho důvodu revírní báň. úřad svoje svolení. Proti tomuto rozhodnutí stěžuje si obec Hrbovice. Stížnost obrací se nejprve proti podmíněnému připuštění zřizovati štoly a chodby uvnitř ponechaného ochranného pilíře. Obec není uspokojena tím, že hloubení šachet a ražení chodeb se váže na povolení báň. úřadu, jež bude závislé na tom, že zřízením šachet a chodeb nenastane nepříznivá změna v proudění spodních vod napájejících studně vodovodu. Stížnost vytýká v první řadě, že se ponechává hornímu podniku, aby sám posoudil, zda uvedená bezpečnostní opatření mají být provedena, resp. že není jasně vysloveno, že k zřízení šachet a chodeb musí být na p ř e d vyžádáno svolení báň. úřadu. Než námitka tato přičítá se jasnému znění nař. rozhodnutí, kde je zcela zřetelně vysloveno, že hloubení šachet a ražení chodeb je podmíněno svolením báň. úřadu. Námitka tato je tedy zcela lichá.

Má-li však se této námitce rozuměti v tom smyslu, že zřizování šachet a chodeb v nově stanoveném ochranném pilíři nebylo již předem naprosto zakázáno, je proti tomu uvést, že takový zákaz byl by ovšem odůvodněn, kdyby již nyní bylo jisto, že zmíněné šachty a chodby jsou s to, aby na proud spodních vod napájejících studny působily takovým způsobem, že by byl ohrožen obec. vodovod, anebo kdyby již zde bylo nějaké nezměnitelné horněpolicejní rozhodnutí, které by zřizování šachet a chodeb uvnitř ochranného pilíře naprosto zakazovalo. To snad měla stížnost na mysli, když vytýká, že nař. rozhodnutí je v rozporu s výnosem báň. hejtmanství z 9. dubna 1929 zjišťujícím, že není potřeba v ochranném pilíři zřizovati chodby a šachty, dokud není dovolen porub.

Avšak nehledě k tomu, že horněpolicejní opatření (jak tento soud vyslovil již v nálezu Boh. A 7837/29, srov. také Boh. A 9887/32) mohou být podle zjištěného skutkového stavu kdykoli změněna, a to buď

zostřena nebo zmírněna, uvedené rozhodnutí báň. hejtmanství z roku 1929 neobsahuje žádného horněpolicijního opatření, nýbrž jenom zjištění, že hloubení šachet a ražení chodeb není naléhavé, dokud není povoleno porub. V tomto zjištění již vzhledem k jeho znění nelze však spatřovati žádný zákaz vydaný proti hornímu podniku. Tím méně může však z něho stěžující si obec vyvozovati nějaký nárok pro sebe, zvláště když obec má sice nárok na to, aby její vodovod byl chráněn před dolováním, které by jej ohrožovalo (srovn. Boh. A 7837/29), avšak jinak jí nepřisluší žádný vliv na postup dolování. Z toho plyne, že otázka, kdy je třeba zřizovati šachty a chodby, nemůže se nijak dotýkati právní sféry stěžující si obce. Tím padá výtku stížnosti, že provedené řízení je kusé proto, že nebylo zjištěno, k jakému účelu mají zmíněné šachty a chodby sloužiti. Poněvadž zde tedy není dřívějšího výroku báň. úřadu, který by stál v cestě nař. rozhodnutí, jde nyní jenom o to, zda tu nejsou nějaké skutečnosti, které by odůvodňovaly absolutní zákaz zřizování šachet a chodeb uvnitř ochranného pilíře.

Stížnost dovozuje, že povolení báň. hejtmanství, i když je jenom podmíněčné, porušuje předpisy § 170 písm. a) a § 222 všeob. zákona horního. Poněvadž zmíněné povolení je jen podmíněčné, lze tuto námitku rozumně chápati jen v ten smysl, že již podle výsledků provedeného řízení i toto podmíněčné povolení se jeví jako nezákonné, čili jinými slovy, že již na základě těchto výsledků měl býti vydán zákaz absolutní. Stížnost skutečně namítá, že podle posudku znalce H. z 1. listopadu 1930 a podle posudku hornických znalců z 20. listopadu 1930 hloubení šachet sniží vydatnost vodovodu, kdežto podobnému účinku při ražení chodeb bylo by podle posudku hornických znalců čeliti vodotěsným vyzděním. Proti tomuto hornickými znalci doporučenému bezpečnostnímu opatření namítá stížnost, že v mezidobí, než se provede vyzdění, dá-li se zahrazení vůbec provésti, může nastat odtok proudu spodních vod a tím zeslabení, ano i úplné vyschnutí vodních sběračů. Poněvadž však podle zákona nikoli teprve skutečné poškození, nýbrž již pouhé ohrožení vyžaduje, aby každé ražení chodeb a hloubení šachet bylo úplně zakázáno, je prý rozhodnutí nezákonné. Soudi nemohl shledati, že by tato námitka byla důvodná.

Právní nárok obce se obmezuje na to, aby byla učiněna horněpolicijní opatření, jichž je třeba na ochranu jejího vodovodu proti ohrožení dolováním. S hlediska horní policie nepadá na váhu, zda se toto opatření stane absolutním zákazem anebo tím způsobem, že se zřizování šachet a chodeb učiní závislým na horněpolicijním povolení, neboť před hloubením šachet a ražením chodeb musí předcházeti horněpolicijní povolení, které však, jak je v nař. rozhodnutí výslovně uvedeno, je přípustné jen potud, pokud tím nenastane škodlivá změna v proudu spodních vod napájejících studny. Před svolením báň. úřadu musí tedy předcházeti řádné zjištění, že není obavy, že by vodovod byl ohrožen. S hlediska potřeby chrániti vodovod je tudíž lhostejné, zda se ochranné opatření učiní v té nebo oné formě, neboť obec má nárok jenom na ochranu vůbec, nikoli na určitý způsob ochranného opatření.

Za tohoto právního stavu je nerozhodno, zda znalecké posudky, o něž se žal. úřad opírá, mají ony procesní vady, které stížnost vytýká, neboť posudky ty mohly býti nanejvýše jen základem pro to, že úřad nevydal absolutní zákaz, avšak na takovýto zákaz nemá stěžující si obec, jak bylo právě dovozeno, právního nároku. V této souvislosti neměl tudíž soud důvodu, aby zkoumal příslušné výtky podjatosti znalců. Teprve kdyby se bář. úřad, uděluje vyhrazené povolení, opřel o tyto posudky, mohla by stěžující si obec proti tomu zaujmouti stanovisko. — — —

Stížnost vytýká dále, že znalci v rozporu se svým dřívějším posudkem prohlásili, že obec. vodovod není napájen z území určeného k rubání, jestliže se zjistí vrtbou provedenou na parcele čp. 278 v Hrbovicích, že tam voda nebyla nalezena vůbec nebo že vodní hladina leží pod hladinou drenáží obec. vodovodu. Proti tomu jest uvést, že tento soud není povolán k tomu, aby přezkoumával správnost znaleckých posudků po stránce věcné. Po stránce formální pak znalci dostatečně odůvodnili, proč svůj původní posudek změnili. Správnost tohoto odůvodnění spadá opět do oblasti odborného vědění, která se vymyká soudnímu přezkoumávání.

Jako další vadu řízení vytýká stížnost, že jako irelevantní byla pomínuta otázka, kterou obec při komisionálním jednání 25. března 1931 vnesla na bářské znalce a na bář. úřad, totiž otázka, zda se vůbec bude dolovati na části důlního pole, která byla vyloučena z území ochranného pilíře, kdy a kdo tam bude dolovat. Nss nemohl ani v tom shledati vadu řízení.

Právní nárok obce na horněpolicejní ochranu jejího vodovodu se obmezuje, jak bylo dovozeno již v jiné souvislosti, na to, aby vodovod byl chráněn proti poškození dolováním. Obec může se tudíž brániti jenom proti odepření nutných ochranných opatření, ale jinak jí nepřislouží žádný vliv na postup provozování hor. S hlediska jejího ochranného nároku je tedy bezvýznamné, zda a kdo a kdy počne s dolováním. — —

Č. 12.794.

Samospráva obecní. — Řízení správní: Na dozorčí zakročení státní správy podle § 102 čes. obec. zřiz. není právního nároku.

(Nález z 24. února 1937 č. 10.895/37.)

Prejudikatura: Boh. A 9958/32.

Věc: Československý stát (státní pozemkový úřad v Praze) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 5. května 1934 o sistaci usnesení obec. zastupitelstva.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Obec. zastupitelstvo v Kostomlatech se usneslo 13. listopadu 1926 na základě výpovědi pamětníků prohlásiti cestu na parce-